

פרשת חיי שרה

(ע"פ הרב נפתלי רייך)

למצוא שותף/שותפה לחיים, הוא דבר קשה, אבל תארו לעצמכם עד כמה היה קשה ביותר לאברהם למצוא אישה לבנו יצחק בכנען העתיקה. העולם כולו היה עובד עבודה זרה, פרט לאברהם, למשפחתו הקרובה ולקומץ מעריציו. איפה ניתן למצוא בחורה שבלב חפץ תסכים לעזוב את תרבותה ולקבל על עצמה את אורח החיים היהודי.

על כך אנחנו קוראים בפרשת השבוע: אברהם אבינו שולח את משרתו אליעזר לסוריה למצוא אישה לבנו יצחק מתוך משפחתו הרחוקה. אליעזר מגיע ליעדו, עמוס במתנות המיועדות לכלה המיוחלת, ונרתע מעט משליחותו. הוא ניצב בכיכר העיר על יד הבאר, ומתפלל להקב"ה שייתן לו למצוא הזיווג הנכון לאדונו יצחק. אליעזר נראה מוכן לחיפוש ממושך ומפרך. אולם עדיין לא הספיק לסיים את תפילתו, ובין רגע מופיעה רבקה. יש לה כל הקריטריונים והרקע הדרושים. לא יכול להיות מצב טוב יותר. הנערה מושלמת. היא מושלמת עד כדי כך שאנחנו קצת נבוכים. אחרי כל ההכנות, היינו מצפים לחיפוש מסובך. היינו מצפים מאליעזר שיבדוק הרבה נערות, ויפסול אותן בזו אחר זו, עד שבסוף התהליך הוא ימצא את הבחורה המתאימה. היינו מוכנים לדרמה ומתח מסוימים עד שנגיע ל"הפי-אנד". אך עתה בא הכל למקומו בשלום באופן בלתי צפוי. מדוע תזמר הקב"ה את המאורעות בצורה כזו שהיא מעל הטבע?

בנוסף, מספרים לנו חז"ל שאליעזר נסע דרך של שבע עשרה יום לסוריה, ביום אחד. מדוע היה דרוש נס כל כך גלוי? ואם מן השמים הדבר היה חייב לקרות בתאריך מסוים, מדוע לא התחיל המשא ששה עשר ימים מוקדם יותר?

המפרשים מסבירים שרצון הקב"ה היה שהשידוך הראשון ישמש דוגמא לכל השידוכים שיבואו אחריו. בעינינו, שידוכים יכולים להיראות כפרי המקרה. שני בני אדם נפגשים, או נערכת להם היכרות על ידי חבר משותף. הם מגלים שיש להם הרבה מהמשותף, והם נהנים בהיותם ביחד, אחד עם השני. דבר גורם לדבר, והם נישאים ומגדלים משפחה.

הם יכולים לחשוב, עד כמה מקרי הוא שהם נמצאו בדיוק באותו מקום ובאותו הזמן, או שהיה להם בדיוק חבר משותף, או שהם אוהבים אותם דברים, או שהם חושבים אותם דברים. אבל

כמובן, שום דבר לא היה מקרי בדבר. חכמינו אומרים שזמן רב לפני הלידה, כבר הוחלט בשמים, מי יהיה בן זוגו של התינוק העומד להיוולד. אין גורם מקרי בתהליך של מציאת השותף לחיים. הכל מיועד מראש.

החיפוש של אליעזר אחרי אישה ליצחק נראה כמתפתח באופן רגיל, אבל בעת ובעונה אחת, הוא מלא פרטים על טבעיים בכל צעד ושעל, החל ממהירות הנסיעה עד הופעתה המיידית של רבקה. אנחנו למדים שמה שנראה כמקרה לחלוטין אינו אלא כיסוי להשגחה האלוקית. מאורעות פשוטים הם לעיתים קרובות רק הצינורות החזקים ביותר של ההשגחה העליונה.

צעיר שעמד "לסגור שידוך", החליט לבקש את עצתו של חכם גדול אחד.

"מה עלי לעשות?" הוא שאל. "אני מאוד מודאג. זאת החלטה כה גורלית. וזה יכול לשנות את כל איכות חיי עד יומי האחרון. איך אדע שאינני עושה טעות הרסנית?"

"הגד לי, חברי הצעיר" אומר החכם, "האם זכורה לך הפעם הראשונה שהגעת לעיר הגדולה, כשהיית ילד קטן?"

"כן, אני זוכר."

"כל הרעש והמון האנשים המסתובבים מסביבך, והמכוניות, בטח הפחידו אותך".

"כן! קצת. אבל החזקתי בחוזקה את היד של אבא, והכל עבר בסדר".

"בדיוק!" אמר החכם, "אותו דבר יעבוד כאן. תחזיק חזק בידי אביך שבשמים, והכל יסתדר".

בחיינו היומיומיים, אנו נמצאים לעיתים קרובות בשביל טלטלני, עם כל מיני מעקפים ומכשולים המפריעים בינינו לבין המטרה שאותה אנחנו מנסים להשיג. אבל נחשוב לרגע. האם לא קרה אי פעם שהרגשנו אבודים וחסרי תקווה, ופתאום, הדברים הסתדרו, כאילו מאליהם. במבט לאחור, האם אנחנו מסוגלים להבחין ביד הבלתי נראית של ההשגחה העליונה, שמובילה אותנו בשדה המוקשים של החיים? הבה נתנחם וניקח השראה מהמחשבה שאבינו שבשמים מחזיק בידנו ומוליך אותנו לכיוון ייעודינו.